

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

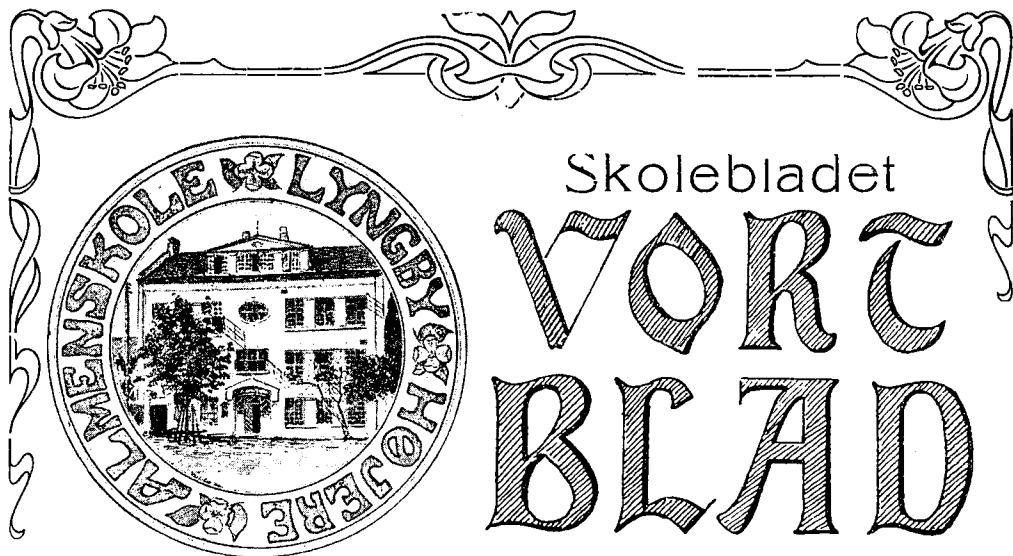
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolebladet
**VORT
 BLAD**

Nr. 10.

Marts 1916.

4. Aarg.

Vintersport.

Skiløb.

Skiløbets Arnested er Nordskandinavien, hvor det fra først af ikke benyttedes som en Sport, men som et Samfærdselsmiddel. At Skiløb særlig i gammel Tid har været udbredt i Norden, herom vidner Historien; tænkt blot paa Beretningen om Palnatokes Løb ned ad Kullen. I Nutiden spiller Skierne en Rolle for forskellige Landes Militær; man ved flere Kampe, hvor Soldater paa Ski har deltaget med Held.

For Øjeblikket siges Lapperne at være de dygtigste Skiløbere. Da Vejene i Norge i Begyndelsen af forrige Aarhundrede forbedredes, trængtes Skisporten her tilbage; dog blev den senere genoptaget med fornyet Kraft og gik i den følgende Tid langsomt men sikkert fremad, indtil nogle Telemarkboere kom til Kristiania og præsterede nogle Løb, som forbavsede Folk. Saa kom der atter Vind i Sejlene, og Skiløb

er nu Vinterens Hovedidræt i Norge. Her drives den af alle, og særlig Ungdommen foretager lange Skiløb til fjærne Skihytter i Fjeldene. Nordmændene er dygtige til Hop, men Førstepladsen i Distanceløb beklæder Lapper og Finner.

I Sverrig var Skisporten kommet i langt større Forfald end i Norge, men der er dog i den senere Tid udfoldet en rastløs Energi for at fremme denne ædle Sport. Nordmændene staar vel endnu højest paa dette Omraade, men de har i Svenskerne stedse farlige Konkurrenter. Fra Norden har Skisporten bredt sig til flere europæiske Lande, saaledes til Tyskland (Riesengebirge, Schwarzwald), Østrig (Steiermark), Italien og Schweiz (Alperne) og desuden til Nordamerika (Kanada).

Her i Danmark har Skisporten kun ringe Udbredelse, hvad der sikkert skyldes de ugunstige Forhold. Der var i Begyndelsen af 80'erne nogle sportsivrige Mennesker, der begyndte at løbe paa Ski i Ulvedalene, og der var en stadig voksende Tilstrømning af Skiløbere; men o. 1900 holdt Kælkerne deres

Indtog her og jog disse bort. Nu er der kun faa Dyrkere af denne saa herlige Sport; men det kan jo nok tage lidt af Fornøjelsen bort, naar man en Dag begiver sig ud, og Sneen kun ligger i Pletter, saa man maa gaa „step-dance“ paa den bare Jord Halvdelen af Vejen, eller man kommer ud i Tøsne og maa slæbe rundt med et Par kg. Sne under hver Ski. Naar man nogle Gange har faaet en saadan Behandling af Naturen, kan man godt fristes til at smide Bræderne paa Loftet og i Stedet gaa ud til Ulvedalene for at se paa Kælkning.

At *prøve* Hop er ikke altid lige behageligt, men det skal være betagende at se en Løber sætte af og styrte sig ud i Verdensrummet for at havne et langt Stykke længere nede. Man fortæller saaledes i Kristiania, at en Dansk, da han første Gang saa et saadant Hop, uvilkaarligt udbød: „Det er Løgn“! Et forøvrigt meget slaaende Udbrud.

Angaaende Benyttelsen af Stok mener Skipædagoger, at man lige i Begyndelsen bør anvende Stok, men saa snart man har naaet lidt Sikkerhed lægge den bort, for senere, naar man kan klare sig fuldstændigt, at gribe til den igen, men da ikke for at støtte sig til den.

Bevæger man sig over flad Mark, holdes Skierne parallelle med hele Fladen mod Sneen og saa tæt ved hinanden som muligt. Skal man op ad en Bakke, der ikke er ret stejl, kan man godt fortsætte paa denne Maade eller i det mindste trykke Bagenderne lidt ned. Er det derimod en større Bakke, man skal op ad, maa man enten gaa sidelæns op eller anbringe Skierne paa skraa med Spidserne udad drejede. Bremsning foregaar f. Eks. ved, at man stiller Skierne, saa de danner en Sneplov. Man kan dog ogsaa afværge Sammenstød ved Sving, og deraf findes forskellige Slags.

Det flotteste, men tillige et af de vanskeligste Sving er *Telemarkssvinget*, hvormed dygtige Løbere tit afslutter deres Løb ved Enden af Bakken.

Det vanskeligste ved Skisporten er Hoppet. Hertil benyttes, hvis ikke en naturlig Forhøjning findes midt paa Bakken, en 5—6 Meter lang Udbygning med en Bredde af 2—3 Meter og en Højde af 1—1½ Meter. Baade ovenfor og nedenfor denne Forhøjning maa Jorden planeres. Nedenfor Afsatsen gaar Bakken videre nedad og ender forneden i en Slette eller en tillagt Sø. Det længste Hop skal være udført 1909 af Nordmanden Harald Smith. Han sprang 46 Meter og stod i Nedspringet, hvad der er nødvendigt, for at det skal have Gyldighed.

Den mest bekendte Skibakke findes paa *Holmenkollen* ved Kristiania. Her samles hver Vinter de ypperste Skiløbere fra de forskellige Lande for at afgøre, hvem der skal være Mesteren.

—n.

Ingen Skolefest.

Vi maa desværre midt i Elevernes bedste Forhaabninger om en Skolefest bringe den sørgelige Nyhed, at Festen er opgivet — i alt Fald foreløbigt.

Komitéen har mødt saa store Vanskeligheder, at den har nedlagt Arbejdet og opløst sig.

Aftalen med Professor Vilh. Andersen bortfaldt selvfølgelig, da denne for kort Tid siden mistede sin Hustru.

Et Forsøg paa at faa en anden til at læse op mislykkedes. Tiden er saa vidt fremskredet, at det ikke kan lade sig gøre at begynde Indøvelsen af Roller til en Skolekomedie el. lign. Dette er i

Korthed Grunden. Men Eleverne vil sikkert ikke saa let give Afkald paa den traditionelle Skolefest. Stor vil Forbitrelsen imod Komitéen blive — sans doute.

I Stedet for en Skolefest nu, foreslaar Skolens Bestyrere en Sommerfest eller Skovtur omkring Maj. Vi tror imidlertid ikke, at en saadan vil faa Tilslutning nok, thi paa den nævnte Tid har man jo i de højere Klasser fuldt op et gøre med Eksamenslæsningen.

Eleverne sætter absolut størst Pris paa vedblivende at faa Skolefest i Februar Maaned, saaledes som Tilfældet har været i de sidste Aar — kun ikke i 1916.

Sokrates og Gymnasiasterne.

Scenen er et Hjørne af Skolegaarden, hvor 2 Gymnasiaster — en matematisk og en nysproglig — en lun Foraarsdag slikker Solskin og kigger over paa deres Lektier. De er ganske alene i Skolegaarden, indtil en lille, gammel Mand, klædt paa Oldtidsvis med en stor Kappe, bart Hoved og Sandaler paa Fødderne, kommer hen imod dem og sætter sig ved Siden af dem. Den gamle hvidskæggede Mand med Opstoppnæsen tager Ordet: „Maa jeg præsentere mig selv, da d'Hr. aabenbart ikke kender mig. Jeg er Sokrates. Som I maaske véd, levede jeg her paa Jorden for mange Aarhundreder siden. Efter min Død levede jeg videre i Elysion, men nu følte jeg pludselig en ubændig Trang til at komme op paa Jorden igen og se, om I og Jeres Slægt er bedre end min Tid“.

Gymnasiasterne ser yderst forbløffede ud; den ene slaar op i sin Mytologi paa

„Elysion“, og den anden sidder og blader i „Apologien“. Henvendt til den sidste forsatte Sokrates: „Af den Bog ved Du maaske, at mit Valgsprog var Gnothi teavton! Kan I ikke Græsk? Ja, ja da. Nosce te“!

Den matematiske Gymnasiast ryster paa Hovedet: „Nutiden har ikke Brug for Jeres gamle Sprog. Nu er det Matematik og Elektricitet det kommer an paa“.

Sokrates ser uforstaaende paa ham og siger derpaa henvendt til begge: „Hvorfor tror I, I skal være Studenter?“

Den matematiske og den nysproglige raaber i Munden paa hinanden: „For at lære matematiske Formler og fysiske og kemiske Regler! Næ! Det aandsforladte vil vi ikke have med at gøre!“ — „For at studere de nye Sprog og deres Aandsliv“.

De er ved at komme op at strides, da Sokrates afbryder dem med Spørgsmaalet: „Hvad er en rigtig Student?“

Matematikeren: „En, der kan sine Formler perfekt og kan anvende dem“.

Den nysproglige: „Det er galt, for de Formler kan ethvert Fjols sætte sig paa sin Hale og lære udenad — ligesom historiske Aarstal. En Student er en, der kan Engelsk, Tysk og Fransk, og kan klare sig paa en Udenlandsrejse“.

Matematikeren: „Ja, pyt! I lærer en Masse — men ingenting til Gavns. I kan lidt Svensk, Oldnordisk, Engelsk, Tysk, Fransk, Latin og Oldtidskundskab. Men noget enkelt ordentlig, det kan I ikke“.

Sokrates gør Ende paa Striden med Spørgsmaalet: „Hvad betyder Ordet Student?“

Gymnasterne ser uforstaaende paa ham. Idetsamme kommer en klassisk-sproglig Gymnasiast ind ad Porten, hilsende fortroligt paa Sokrates og siger:

„Student eller Studiosus betyder: den ivrige. En Student og en Gymnasiast skal være ivrig efter at studere Fortidens Aandsliv og da særligt det græske og latinske“.

Sokrates ser glad overrasket paa ham og siger: „Du er godt paa Vej til rigtig Erkendelse“. Men saa faar hans skeptiske Natur Overhaand, og han tilføjer: „Hvor meget er Din klassiske Sprog-lærdom værd? Hvor mange af Jer klassiske Studenter sætter Jer, efter at I blevet Studenter, hen at læse Klassikerne paa Originalsproget?“

Gymnasiasten indrømmer: „Ja, ud over Filologerne er der vist ikke ret mange“!

Med et „Ogsaa du“ og et Suk paa Læben rejser Sokrates sig, hylder Kappen om sig, og mens Solen forsvinder bag Skyerne, gaar han hovedrystende ud ad Skoleporten, idet den elektriske Klokke ringer.

Helge Knudsen.

Haabet, der brast.

De lange Vintermaaneder er nu svundet hen, og ligeledes det Tidspunkt, hvor Traditionen fordrer en Skolefest.

I Haabet om en virkelig rar og hyggelig Fest indledede vi Aaret 1916, og for dette store Haabs Opfyldelse nedsattes en energisk Festkomité.

Det første, man diskuterede i Komitéen, var, om der skulde være Bal eller ikke; endelig blev man da enige om, at forkaste Dansen, Elevernes mest ophøjede Fornøjelse, den hvori man rigtig glemmer de mer eller mindre kedelige Skoletimers aandsopslidende Karakter. Men dette kunde jeg til Nød finde mig i, naar noget tilsvarende blev sat i Ste-

det. For denne Opgaves Løsning arbejdede Komitéen Dag og Nat, og viste sig derved den Tillid værdig, Skolen satte til den. Mange gode og sunde Tanker blev sikkert fremsat, men deres Realisation svarer ikke dertil. Først blev det bestemt, at Prof. Vilh. Andersen skulde læse op, men Skæbnen kom baade denne og andre Hensigter paa tværs, og med Udsigten til en Sommerfest sluttede Komitéen sit Arbejde.

Jeg vil kun til dette bemærke, at ingen af III. G. sandsynligvis vil deltage i en saadan. Jeg slutter med Haabet om, at de nærmest følgende Aar vil bringe Revanche.

r. y.

En Levnedsbeskrivelse.

Engang det Fanden faldt paa Sind,
at intet skulde ske:
da satte han i Verden ind
den første Komité!

Hvor har Wessel Ret i disse Ord! Sjældent er der blevet sagt noget saa sandt.

Midt i Januar Maaned traadte en Komité sammen, der havde faaet den Opgave at ordne alt vedrørende en Skolefest. Det var jo nu ogsaa et saare vanskeligt Hverv at give en Komité! Derfor maatte Komitéen ogsaa sammensættes af de bedste Kræfter, der fandtes, og af saa mange som muligt. Mere end fem brugbare Medlemmer lykkedes det dog ikke at opdrive trods ihærdig Stræben derfor.

Hvem, der egentlig har nedsat Komitéen, vides ikke med Bestemthed, men hvem der har opsat den fra Dag til Dag, ja det taler vi ikke om. Men opsat blev den da; ikke blot fra Dag til Dag eller Uge til Uge, men endog fra

Maaned til Maaned, omtrent et helt Fjerdingaar igennem.

Naa, Komitéens Medlemmer har selvfølgelig arbejdet *i Stilhed* hver for sig*); mange Nætter har den enkelte tilbragt med Grublen og Spekuleren; mange Skosaaler er slidt tynde, mangen Vandring frem og tilbage mellem Hotellet og Foredragsholderen har skaffet dem ømme Fødder, vaade Fødder, Forkølelse; Gigt — — — —; Telefonen er bleven slidt, saa den skratter, og Lageret af Brevpapir og Frimærker er helt brugt op.

Saadan maa vi jo antage, hvert enkelt Medlem har gjort, for samlet har Komitéen da intet udrettet.

Dette Slid og Hovedbrud og den megen Arbejden *i Stilhed* tog imidlertid saa meget paa Medlemmerne, saa *alle-rede* efter to Maaneders Forløb maatte to af Medlemmerne træde ud af Komitéen paa Grund af begyndende Hjernelammelse. Den Begivenhed tog nu saa meget paa de andre Medlemmer, at de — trods Faren for ogsaa at faa Hjernelammelse — tog sig sammen og afholdt et Komitémøde, eller Komi-kaffemøde var vist et bedre Udtryk, for hvad andet de bestilte end at rose Kaffen og prise Kagerne, ved jeg ikke. Noget Resultat kom de i hvert Fald ikke til.

Den megen Kaffe og de søde Kager kunde Komitéen imidlertid ikke taale, Dagen efter maatte den lægge sig til Sengs, og den 18. ds. afgik den ved en forholdsvis blid og rolig — om end ikke helt smertefri — Død. Begravelsen foregik i Stilhed paa Sognets Regning. (Bidrag til en Mindesten modtages paa „Vort Blad“s Kontor, dog ikke under fem Øre.)

Komitéen efterlader sin kun Gæld.

Brugt: 3 Par Skosaaler, en Masse

Brevpapir og Frimærker, ødelagt en Telefon, en Doktorregning, slugt 12 Kinin-piller, 6 Antifebrinpulvere og en Del Glas Vand.

Da Arvingerne er uformuende, er der ogsaa sat en Indsamling i Gang, for at Komitéen kan hvile i Graven med Ære.

Ære være dens Minde!

En sørgende Sjæl.

Time is money!

. og saa vil vi til Slut efter 3 — tre -- Maaneders behageligt Arbejde opløse Festkomitéen med det Resultat, at vi indtil videre udsætter alt vedrørende en Skolefest.

Saadan kan det jo tænkes, at Komitéen sagde den sidste Gang, den var samlet, men var det nu ikke meget bedre, om den straks havde talt paa Knapperne, saa havde Chancen for et Ja eller Nej dog været lige store.

q.

En Læsekreds.

En Læsekreds er en fortræffelig Indretning — ligesaa fortræffelig som Biografteater er det modsatte.

5 Øre om Ugen har enhver Gymnasiast tilovers og ogsaa lidt Tid fra det, der er „hans Ensomheds Fakkell, hans Sjæls Tabernakel, hans daglige Kors og Spektakel“, jeg mener hans Lektier, Stile, Opgaver og anden lignende Herlighed.

Vor Tid er en mærkelig Periode i Menneskeslægtens Historie, kan hænde den mærkeligste, Gymnasiaster kommer til at opleve.

Er Du, Gymnasiast, enig med mig, saa faa hurtigst muligt fat i 5—6 lige-sindede og lav en Læsekreds.

*) Et enkelt Medlem har endogsaa drevet det til at modarbejde Resten af Komitéen.

HARALD BØRGESEN,
 Frederiksberggade 28. Telf. C. 689
Sportsforretning.

—

Min illustrerede Prislister
 og Ønskeseddel udleveres gratis.

Telf. 212.

Lyngby.
 Edv. Larsen.

Telf. 212.

P. FREDERIKSEN Hovedgaden 68.
 Cigarer, Tobakker. Piber i stort Udvalg.

Frem med Energien og Selvovertindelsen, den har en Gymnasiast nødig, enten der ligger en kedelig Opgave og venter, eller der er Møde i Diskussionsklubben. Der skal ogsaa en Sum til at forlade den spændende Beretning om Indbrudstyveriet i Morgenavisen og give sig i Lag med den tilsyneladende kedelige men i Virkelighen interessante „Leder“-artikel.

Der er mange Omraader at følge med paa for en ivrig og interesseret Gymnasiast: Nationale, sociale, æstetiske og kirkelige og mange andre. Og det gælder om ikke at røbe sin forfærdelige Uvidenhed!

Paa følgende Maade kan en Læsekreds ordnes: Pjecer om aktuelle Spørgsmaal anskaffes for de førømtalte 5-Øre; i hjemmelavede Mapper vandrer de rundt til Kammeraterne. Naar Hefterne er gennemlæst, samles Medlemmerne hver 14. Dag til Diskussion om dem. Som Pjecemner kan nævnes de mange om Krigen paa Pios Forlag og Geismar: Videnskab, Kunst, Moral, Religion, Hee-

Andersen: Kan en Kristen gaa i Krig?
 Gunnar Engberg: Dannelse o. s. v.

Held og Lykke med Udførelsen af Planen!
 H. Kn.

Et vellykket Stykke Arbejde.

Midt i Januar nedsattes som bekendt en Komité, som skulde søge at faa en Skolefest i Gang. Man kan ikke nægte, at det er lykkedes overordentlig godt. Alt, hvad der stod paa Programmet, er opnaaet! Den ivrige Komité er absolut ikke til at dadle. Der er sikkert ikke gaaet en Dag, uden at den har arbejdet — om ikke med andet saa med at drikke Kaffe og snakke om unyttige Spørgsmaal.

Jeg gratulerer den arbejdssomme Komité med det *vellykkede* Resultat, det har faaet ud af sin besværlige Gerning.

Chr. Petersens Skrædderforretning, Jernbanevej 2,

anbefaler sig med Herre- og Dameskrædderi samt Reparationer. Reparationer laves billigst i Januar og Februar Maaned.

Bag-
sværdvej 6.

Købm. Scherger's
Ejendom.

Urmager C. Handest,
Musikhandel.

Altid Nyheder i Plader samt Talemaskiner.

Husk!
Konfekturhandelen,
Hovedgaden 58.

Kaffehandelen „Kronen“, Hovedgaden
Tlf 362. anbefales. M. AARØ.

Alt til Sengeudstyr!!

Dynesatin, Dunlærred, Bolster, Sengedowlas, blegede og ublegede Stout uden Prisforhøjelse. — Haandklæde- og Viskedrejler i hel og halvlinnede Varer, meget moderate Priser.

Dowlas, Medium og Imperial, bedste Fabrikat.

J. H. Hillebrandt,

Lyngby. Telf. Nr. 9.

Leverandør til Lotteriet.

Husk Patentgasapparat Nr. 6,

faas Jernbanevej 10. Tlf. 175.

CARL GODTFREDSSEN.

J. Mehren, Frisør- & Barbørsalon, Jernbanevej 6, Lyngby.

Blomsterforretningen „**FLORA**“ har altid friske Blomster og Kranse.
Jernbanevej 1, Lyngby.

INGER DITLEVSEN,

Bogbinderi og Papirhandel samt Skolematerielhandel anbefales.
(Lige ved Siden af Realskolen.

Tavler - Penalhuse - Salmebøger - Prospektkort - Lykønskningkort - Gravvarekort,
Telegrammer - Telegrammapper - Prospektort-Album - Amatør-Album,
Glansbilled-Album - Frimærke-Album - Frimærker - Samlermærke-Album,
Æskepost - „Lommebog for Skoleelever“!

Knud Henriksen,

Skole- og Lærebøger, Skolemateriel.

Penkala Blyanten 1 Kr.

Bedste eksisterende Blyant.

Kaweko Fyldepenen.

Bedste eksisterende Fyldepen.

**Fotografiske Artikler, Amatør-Album, Lædervarer, Luxuspost
Hovedgaden 26. Telf. 57.**

Emil Clausen, Fotograf, Frederiksberggade 34, Empire Visit, mat, 2 Kr. pr
4 Kr. pr. Dusin. — Aaben Søndage og Hverdage fra 9—7. Empire Kabinet, mat.

Lyngby Farve-,
Tapet- & Materialhandel A|s.
Fotografiske Artikler.
Lyngby Hovedgade 32.
(overfor Kirken.)

Køb deres Varer hos
Carl Johansen.

Læs Annoncerne!

Sæbe- & Parfumerforretningen Hovedgaden 7.
Festgaver købes hos
C. KLESTRUP. Urmager og Guldsmed, Telf 337

Vor anerkendte ekstrafine

Java=Kaffe

anbefales.

Sophus Lund & Co,

Hovedgaden 23. Telf. 88.

Christian F. Kehlet

anbefaler sig med

hjemmelavet Konfekt

Hovedgaden 43.

Klaverundervisning.

Ingeborg Ussing-Scharff, Vila Skrænten